

der vedrører udenrigsministerens område. Det er i øvrigt igen stillet af hr. Poul Nødgaard, der stillede de to nævnte spørgsmål i sidste uge.

Som jeg også oplyste under Folketingets forespørgselsdebat i torsdags, så har der her i 1997 været drøftelser mellem Danmark og Forbundsrepublikken Jugoslavien med henblik på at indgå en tilbagetagelsesaftale. Det har ikke været problemfrit. På det første og hidtil eneste møde, der blev holdt i maj 1997, altså i år, endes vi om at udveksle aftaleudkast. Et dansk udkast blev fremsendt i begyndelsen af juni måned. Først den 6. oktober modtog Udenrigsministeriet et jugoslavisk udkast, og på det grundlag vil forhandlingerne blive fortsat.

For så vidt angår aftalen mellem Norge og Forbundsrepublikken Jugoslavien, så er der faktisk endnu ikke indgået en aftale mellem de to parter. Embedsmænd fra henholdsvis Norge og Jugoslavien er blevet enige om en aftaletekst, men aftalen er endnu ikke godkendt af de to regeringer. Det er heller ikke aftalt, hvornår undertegnelsen skal finde sted. Herudover skal de to parter forhandle en protokol i forbindelse med aftalen, som er en forudsætning for, at tilbagetagelser til sin tid kan påbegyndes.

Der kan derfor ikke fra min side siges noget om, hvornår aftalen i givet fald vil kunne træde i kraft, men jeg kan i den forbindelse oplyse, at der mellem Sverige og Forbundsrepublikken Jugoslavien på tilsvarende vis i marts i år er nået til enighed om indholdet af en aftale, men aftalen er endnu ikke undertegnet.

Poul Nødgaard (DF):

Jamen jeg synes, det virker lidt besynderligt og sådan nærmest lidt hen i retning af, at ministeriet i denne sag måske har sovet i timen. Når man tænker på, hvordan Norge har kunnet få de her ting sat på plads, og nu må ministeren her i dag stå og sige, at han overhovedet ikke kan sætte nogen dato på, hvornår man får en lignende aftale i stand for Danmarks vedkommende, så synes jeg, det er ret sørgeligt.

Så vil jeg godt spørge ministeren: Hvor mange af de her persongrupper kommer nu ud over de 3 år og får dermed ret til varigt ophold i Danmark? For hver eneste dag, der går, går jeg ud fra, at der er nogle, som bliver omfattet af den såkaldte 3-års-regel. Jeg synes, det var interessant, om ministeren kunne lægge nogle tal frem og også på, hvad det kommer til at koste det danske samfund.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Hr. Poul Nødgaard taler, som om der var indgået en aftale mellem Norge og Jugoslavien, men det er jo det, der ikke er. Det mener jeg at jeg sagde meget tydeligt. Der skal for øvrigt altid mindst to parter til at indgå en aftale, og det er nok grunden til, at vi ikke er kommet videre – når man sender et brev i juni måned og får svar i oktober!

Jeg vil desuden gerne understrege, at det er udenrigsministerens arbejdsområde, jeg bevæger mig ind på, men det er jo det, spørgeren vil have, at jeg skal svare på. Jeg har ikke præcise oplysninger om, hvem der passerer 3-årsgrænsen her og nu, men det kan jeg skaffe mig, og jeg skal gerne sende dem til hr. Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes stadig væk, at det er et meget utilfredsstillende svar, for jeg går ud fra, at når en minister kaldes i Folketinget for at svare på et spørgsmål, er ministeren klædt på til at afgive et konkret svar. Derfor mener jeg stadig væk, at ministeren må holdes fast her i Folketinget og give Folketinget og dermed i hvert fald undertegnede en redegørelse for, hvornår 3-års-reglen indtræder for de grupper af mennesker, vi står og taler om her.

Det, jeg i hvert fald får ud af svaret på mit spørgsmål om, hvorvidt ministeriet har sovet lidt i timen, er en bekræftelse, for den norske stat, som vi jo da er ret forbundet med i mange henseender, har tilsyneladende kunnet arbejde anderledes effektivt og hurtigere i denne sag, end Danmark har kunnet. Det synes jeg at jeg savner et konkret svar på.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare lige være sikker på det, som indenrigsministeren siger omkring den aftale, der er på vej mellem Norge og de føderale myndigheder i Jugoslavien.

Det fremgik af et Ritzautelegram den 30. oktober, som jo er for ganske få dage siden, at en ekspeditionschef i det norske Justitsministerium siger, at der er indgået en aftale, men at den nu bare afventer den endelige underskrivelse. Man mener altså, at der er indgået en aftale, som nu formelt skal underskrives, og at det er det, der er sagen.

Jeg vil spørge indenrigsministeren, om det er korrekt, at indenrigsministeren skelner mellem, om en aftale er indgået, eller om aftalen er reelt underskrevet. Det er klart, at den først er ende-